

ACEC

ASSOCIACIÓ COL·LEGIAL
D'ESCRIPTORES DE CATALUNYA

ASOCIACIÓN COLEGIAL DE
ESCRITORES DE CATALUÑA

64 / maig-juny 2006

El llibre com a objecte de disputa. El conflicte que enfronta les llibreries amb Abacus, d'una banda, i la nova Llei del Llibre, de l'altra, han tornat a posar sobre la taula el preu fixe, una mesura absolutament necessària per a la cultura. **Pàgines 10-11**

SUMARI

'L'usdefruit dels drets d'autor', article d'Antonio Tello

La naturalesa abstracta de la propietat intel·lectual està prou respectada?

Pàgina 2

Pels drets d'autor en el préstec bibliotecari

L'AECL i l'ACEC impulsen un manifest amb motiu de la diada de Sant Jordi

Pàgina 3

L'univers d'Esther Tusquets

El món de la cultura de Barcelona homenatja l'editoria i escriptora

Pàgina 4

Els actes de l'ACEC augmenten un 40%

Entre les darreres iniciatives va destacar el reconeixement a Àngels Cardona

Pàgina 5

El debat digital

Les biblioteques virtuals, davant la necessitat de reconèixer els drets d'autor

Pàgina 7

"Al traductor, per a ser famós el fan ser anònim"

Entrevista: Luis Pegenau, degà de la facultat de Traducció de la UPF

Pàgines 8-9

Premis i ajuts

Àmplia llista de premis literaris en català i en castellà

Pàgina 12 (de les dues versions)

Hemeroteca recent

Accions necessàries per a fomentar la lectura i les noves regles del castellà

Pàgines 15-17

Autors nostres

Luisa Futoransky, poeta, narradora, traductora...

Pàgines 14-15 (versió castellana)

Edita: Associació Col·legial
d'Escriptors de Catalunya

Adreça: Ateneu Barcelonès
c. Canuda, 6, 6a. 08002 Barcelona
Tel. 93 318 87 48 / Fax. 93 302 78 18
secretaria@acec-web.org
www.acec-web.org

Horari d'atenció a l'associat:
De dilluns a divendres, de 16 a 21 h.

**Realització de continguts
i maquetació:** Hydra Media
(Tel. 93 894 53 75)

Fotografies: Carme Esteve

Impressió: L'Eco de Sitges

Coordinació:
Secretaria de l'ACEC i Hydra Media

Dipòsit legal: B-8.579/97

Amb el patrocini de:

I la col·laboració de:

JUNTA DIRECTIVA DE L'ACEC

Presidenta:

Montserrat Conill

Vicepresidenta:

Pilar Gómez-Bedate

Secretari general:

José Luis Giménez-Frontín

Tresorer:

Dante Bertini

Vocals:

Agnès Agboton, Carme Camps,
Mayte Giménez, José María Micó,
Anne-Hélène Suárez i Antonio Tello

IL·LUSTRACIONS D'AVALLONE.

El Butlletí de l'ACEC 64 reproduïx tres il·lustracions que el reconegut artista argentí afincat a Catalunya Avallone –que publica els seus treballs, entre d'altres mitjans, a *La Vanguardia*– ha realitzat de manera expressa. Els retrats de James Joyce, Henry Miller i Truman Capote ens serveixen per il·lustrar diversos articles d'actualitat cultural.

L'usdefruit dels drets d'autor

Antonio Tello

En el context de la nostra societat, els drets d'autor estan íntimament vinculats al quefer artístic i al *modus vivendi* de l'artista. D'aquí que el respecte per aquests drets, el seu reconeixement i satisfacció, no hauria de ser qüestionat o menystingut per part dels agents socials que intervenen en l'ús i gaudi del llibre o de l'obra d'art.

En la segona meitat del segle XIV van començar a definir-se les anomenades *virtuts burgeses* caracteritzades per la respectabilitat, la laboriositat i l'afany de lucre, que constitueixen els pilars bàsics d'un nou sistema ètic que es desenvolupa com a part del procés general de racionalització que regeix els actes de l'individu burgès i de la comunitat. En aquest moment històric –especialment a les ciutats-estat del nord d'Itàlia– és quan l'individu comença a tenir consciència de la seva pròpia individualitat i a expressar la seva personalitat. Com afirma Arnold Hauser, “la força de la personalitat, l'energia espiritual i l'espontaneïtat de l'individu són la gran experiència del Renaixement”, fet que es tradueix en l'ideal de l'art “en el qual comprén l'essència de l'esperit humà i el seu poder sobre la realitat”. Ara bé, aquesta presa de consciència de l'artista com a individu, l'eleva per sobre de la condició d'artesà que tenia fins aleshores i aconseguix el reconeixement sobre l'espontaneïtat i originalitat del seu treball. Però el fet que el producte del seu treball sigui espontani i original i ell tingui una millor consideració social no significa que hagi deixat de ser treballador i per tant que hagi quedat exempt de rebre una remuneració per allò que produeix. De forma que, gairebé al mateix temps que la invenció de la impremta, sorgeix en aquell incipient marc capitalista el concepte de *propietat intel·lectual*, ja que no és possible valorar el treball de l'artista en els termes convencionals que pertocquen als artesans.

La naturalesa abstracta d'aquesta propietat ha provocat al llarg dels segles molts abusos i incomprendiments que han permès que l'usdefruit dels drets que aquesta propietat genera hagi acabat limitant-ne la titularitat dels mateixos quan no imposant-se sobre aquesta. Cal preguntar-se per què la propietat intel·lectual no es regeix jurídicament de la mateixa forma que la propietat de la terra o de qualsevol bé immoble; cal preguntar-se per què aquesta propietat té data de caducitat i alguns s'atorguen la capacitat per a gestionar i disposar dels drets que la propietat genera en un usdefruit abusiu.

De la mateixa manera que la impremta de tipus mòbils va estendre l'ús i el gaudi del llibre a partir del segle XV, les noves tecnologies han permès un nou salt –de moment, més quantitatiu que qualitatiu– en la difusió de l'obra i de l'extensió de l'usdefruit dels drets d'autor. Un usdefruit que ha d'actualitzar la seva regulació legal per a salvaguardar la integritat de la propietat intel·lectual. Per aconseguir-ho és absolutament necessari que les Administracions públiques, central i autonòmiques, prenguin consciència del veritable concepte i naturalesa dels drets d'autor. Per als autors, aquests drets equivalen al salari o remuneració que rep qualsevol altre treballador, i en conseqüència, són vitals per al seu manteniment. En contra del que molts suposen, els autors no viuen de l'aire per amor a l'art. Trencar amb aquesta absurda creença és responsabilitat no només del col·lectiu d'autors sinó, i d'una manera rotunda, de les Administracions públiques, per a que cap sector cregui, equivocadament, que exigir el compliment d'aquests drets –drets, i no regalies, ni subsidis, ni beques– suposa treure-li el pa als altres treballadors ni atemptar contra al cultura. •

Nova ofensiva pels drets d'autor en el préstec bibliotecari

L'ACEC i l'AELC impulsen un manifest de posicionament amb motiu de Sant Jordi

L'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya i l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana no estan disposades a que l'oblit i la deixadesa de l'Administració enterrin el compliment de la directiva europea que obliga Espanya a aplicar el pagament dels

drets d'autor en concepte de préstec bibliotecari. Per aquest motiu, coincidint amb el dia de Sant Jordi, ambdues associacions van fer públic el manifest reproduït a continuació, amb la idea d'exposar novament el dèficit que pateixen els autors en aquest sen-

tit i contribuir a conscienciar l'opinió pública davant els irats atacs d'altres col·lectius professionals –com els bibliotecaris– davant l'aplicació d'aquest dret patrimonial bàsic. El manifest va ser recollit per diversos mitjans de comunicació.

ELS DRETS D'AUTOR DELS ESCRITORS I EL PRÉSTEC BIBLIOTECARI

En ocasió del Dia del Llibre, les associacions d'escriptors volem fer pública la nostra contribució en un tema sobre el qual hi ha una confusió excessiva:

Els fets són aquests:

1.- Una Directiva Comunitària, en reconeixement i aplicació d'una conquesta històrica del socialisme nòrdic en el foment de la creació cultural, ha instat els governs dels països comunitaris a reconèixer els drets d'autor per préstec bibliotecari.

2.- Fins en aquests moments, el Ministeri d'Educació i Cultura espanyol, així com l'italià, el grec, el portuguès i l'irlandès, han preferit assumir les sancions comunitàries previstes abans de complir i fer complir aquesta Directiva.

Els arguments de l'Administració són que la majoria del col·lectiu professional dels bibliotecaris i un grup d'escriptors han manifestat la seva oposició a la Directiva Comunitària perquè:

- el reconeixement del dret d'autor en l'àmbit bibliotecari és contrari a la difusió de la cultura ja que constitueix un impost o cànon sobre la lectura que podria recaure en els lectors;
- el reconeixement d'aquest dret d'autor suposaria, en tot cas, un grava-

men sobre els respectius pressupostos de les biblioteques;

- els autors ja cobren dels editors per exemplars venuts i, per tant, pel llibre que ha adquirit la biblioteca;

- els autors disposen d'altres mitjans per aconseguir incentius a la creació i ajudes de l'Administració per al seu col·lectiu.

Per la nostra banda, les associacions professionals d'escriptors volem

Espanya incompleix la normativa de préstec bibliotecari

assenyalar:

- que no reivindicuem cap caritat, ni subvenció, ni ajuda discrecional, sinó drets reconeguts en els països europeus més respectats pels agents culturals;

- que l'abonament dels exemplars comprats no eximeix ni justifica èticament i legalment l'incompliment dels drets derivats, un comportament que a ningú no li semblaria legítim de defensar en el cas de la cinematografia, el

teatre o la música;

- que, des d'una sensibilitat cultural progressista, el reconeixement del dret d'autor en el préstec bibliotecari no s'hauria d'utilitzar com a amenaça contra els lectors, els quals en cap cas no han de contribuir a sufragar el pressupost de les biblioteques, de la mateixa manera que en un Estat de Dret els particulars no sufraguen directament els honoraris dels funcionaris o el cost dels serveis de la sanitat pública;

- que, efectivament, el reconeixement del dret d'autor en el préstec bibliotecari s'ha de dotar mitjançant el corresponent increment del pressupost de les biblioteques; però que és tasca d'una Administració sensible a la cultura, respectuosa de la legalitat i en sintonia amb la majoria de països europeus, dotar amb equitat i justícia aquests serveis públics;

- que res no impedeix a la minoria d'escriptors oposats al dret d'autor en el préstec bibliotecari fer generosa donació de l'import dels seus possibles drets al Tresor Públic.

Barcelona, 23 d'abril 2006, Dia del Llibre

*Les Juntes Directives de:
Associació d'Escriptors en
Llengua Catalana (AELC)
Associació Col·legial d'Escriptors
de Catalunya (ACEC)*

Esther Tusquets rep l'afecte i el reconeixement a la seva trajectòria

L'homenatge organitzat per l'ACEC reuneix companys d'aventures de l'escriptora i editora

L'escriptora i editora Esther Tusquets va rebre un càlid i emotiu homenatge el passat 18 de maig de la mà d'alguns reconeguts noms que l'han acompanyat en la seva intensa trajectòria professional, que, alhora, han esdevingut els seus amics. En un acte organitzat per l'ACEC –amb la col·laboració de Cedro i del Col·legi de Periodistes de Catalunya– realitzat a la seu d'aquest darrer organisme, Esther Tusquets va ser el centre de totes les mirades, atencions i carinyosos comentaris per part dels ponents, que van parlar de les diverses facetes de la trajectòria professional, creativa i personal de l'homenatjada. Anna Maria Moix va centrarse en l'obra narrativa; Nora Catelli, en el component memorialístic; Jorge Herralde, en l'activitat com a editora; Cristina Peri Rossi, en la sensibilitat feminista; el seu germà Oriol Tusquets va traçar uns apunts biogràfics, mentre que Ana María Matute, amb unes emotives paraules, va resumir com va descobrir en l'Esther Tusquets editora una escriptora que, en poc temps, va esdevenir la seva amiga.

L'homenatjada va acollir amb satisfacció i il·lusió els comentaris i les mostres d'afecte rebudes pels integrants de la taula: "Accepto les vostres paraules com un acte d'amor. La gent que m'ha estimat ho ha fet al llarg de tota la vida", va assenyalar.

"A la meua germana Esther o se l'adora o se la tem... o se l'adora tement-la", va apuntar en tò simpàtic i irònic Oriol Tusquets per recórrer, entre la complicitat de la setantena d'assistents a l'acte, algunes anècdotes de la trajectòria personal de l'homenatjada, de la qual va destacar, espe-

La taula d'homenatge, just abans de començar l'acte

CARME ESTEVE

cialment, la seva sinceritat, un aspecte en el qual també va incidir Catelli.

El viatge per l'univers d'Esther Tusquets glossat a la taula va ressaltar la seva aportació al món editorial espanyol de la mà de Lumen, "on va aconseguir fer un extraordinari catàleg internacional", segons Herralde. Matute, per la seva part, va subratllar que la seva obra de creació "no es li-

mita a descobrir la realitat, sinó que construeix un discurs narratiu de gran qualitat en les formes on elabora també un lúcid retrat social". Peri Rossi va ressaltar que la faceta de Tusquets com a editora es basava en la seva condició de lectora i va qualificar el seu feminisme com "una qüestió racional, lògica i espontània". •

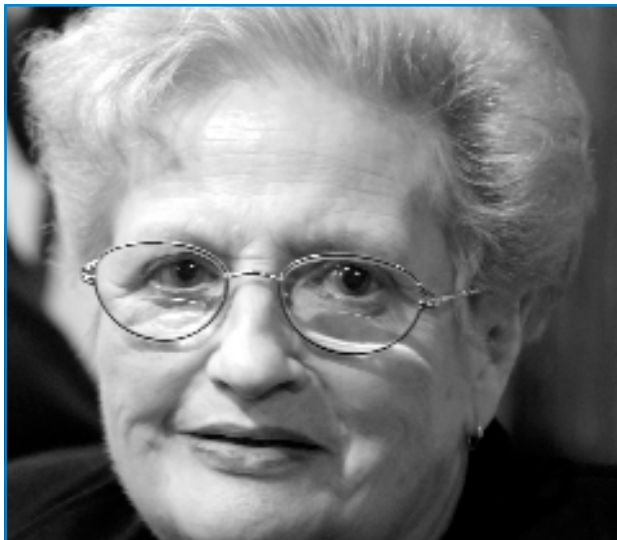
Una editora que va marcar època

El nom d'Esther Tusquets (Barcelona, 1936) és una referència indiscutible en el panorama cultural de la Barcelona dels darrers quaranta anys. Editora de Lumen durant dècades, va transformar aquesta editorial de tradició religiosa i moralitzant en una bandera de la nova edició i crítica.

La seva trajectòria com a autora es reflecteix en més d'una vintena de títols, entre novel·les, assaigs, relats i reculls d'articles, amb obres com El mismo mar de todos los veranos (Lumen, 1978), El amor es un juego solitario (Lumen, 1979), Varada tras el último naufragio (Lumen, 1980), Relatos eróticos (Castalia, 1990), Con la miel en los labios (Anagrama, 1997), Confesiones de una editora poco mentirosa (RqueR, 2005). Fa unes setmanes va presentar la seva darrera obra, Prefiero ser mujer (RqueR, 2006). El 1979 va rebre el Premi Ciutat de Barcelona. •

Els poetes homenatgen Àngels Cardona

L'entitat augmenta els seus actes un 40% respecte el 2005

Àngels Cardona, durant l'emotiu homenatge

Àngels Cardona a l'aula Josep Maria de Sagarra de l'Ateneu. L'autora tarraconina va ser la mesrescudada protagonista d'un emotiu acte, en reconeixement a la seva trajectòria, que va comptar amb la participació de José Corredor-Matheos, Teresa Costa Gramunt, Maria de Luis, Carles Duarte i Jordi Maria Gibert Cardona.

El 24 del mateix mes, a l'Aula dels escriptors, el poeta i assagista José Costero va presentar el llibre *Figurando en el paisaje*, del poeta i periodista Julián Sánchez.

El 4 de maig es va organitzar una taula rodona sobre la literatura argentina a

l'exili a l'aula Josep Maria de Sagarra. L'acte va comptar amb la presència dels autors argentins i membres de l'entitat Dante Bertini, Lázaro Covadolo, Antonio Tello i Mario Satz, que van analitzar i exposar, en tant que experiències pròpies, la seva visió del traumàtic tema.

El dia 11, al mateix escenari, es van commemorar els deu anys d'existència dels *Interminims de navegació poètica*, el primer hipertext literari de creació a Espanya. El seu autor, el poeta Ramon Dachs, va estar acompanyat en la presentació per Laura Borràs i Pere Gimferrer. •

Borràs i Dachs, a l'acte d'"Interminims"

L'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya (ACEC) clou aquest mes de juny la programació d'actes fins la propera tardor amb una dada significativa: en el primer semestre del 2006 ha organitzat gairebé un 40% més d'actes que en el mateix període de l'any 2005. Això mostra l'enorme esforç realitzat per l'Associació per impulsar un ambiciós programa d'activitats culturals, malgrat la política de contenció econòmica anunciada la passada Assemblea.

Els mesos d'abril i maig l'ACEC ha realitzat diversos actes. El passat 10 d'abril, l'ACEC va homenatjar la poeta

Marie-Alice Korinman, en el record

La narradora, poeta i pintora francesa, membre de l'ACEC, Marie-Alice Korinman, va morir el passat 13 d'abril després d'una llarga enfermetat. Resident al nostre país des de principis dels anys vuitanta, Korinman ha deixat una obra diversa que conjuga la pintura amb una poesia que escriu amb la mateixa solvència tant en francès com en castellà.

En l'àmbit literari, Marie-Alice Korinman va publicar sis poemaris i una recent incursió a la novel·la, *Luz de invierno* (Beta Editorial, 2003). Marie-Alice Korinman va ser també vicepresidenta de l'associació literària El Laberinto de Ariadna i membre del Real Círculo Artístico de Barcelona. •

Castellet, degà de la Institució de les Lletres

L'escriptor i editor Josep Maria Castellet ha estat nomenat degà de la Institució de les Lletres Catalanes (ILC), en substitució de Josep Maria Benet i Jornet, que ho ha estat en els darrers anys. Castellet va ser escollit per la Junta de Govern de la ILC a proposta de les entitats d'autor per la seva reconeguda trajectòria en el món de les lletres. •

Hèctor Bofill deixa la Junta per raons professionals

L'escriptor i jurista Hèctor Bofill ha dimitit de les seves responsabilitats a la Junta Directiva de l'ACEC a causa de les seves llargues i periòdiques absències fora de la seva residència habitual a Barcelona per motius professionals. •

VI Jornades Poètiques de l'ACEC

Del 6 al 9 de juny de 2006

Lloc: Ateneu Barcelonès, Barcelona, amb entrada lliure.

Comissió organitzadora: Hèctor Bofill, José Luis Giménez-Frontín, José María Micó, Jordi Virallonga.

Organització: ACEC.

Patrocini: CEDRO, amb la col·laboració de la Institució de les Lletres Catalanes, de Casa Àsia i de l'Ateneu Barcelonès.

PROGRAMA

Dimarts 6

Sala Verdaguer.

19 h. **Inauguració i**

conferència inaugural. A càrrec d'Antonio Gamoneda.

19.30 h. **Orient i Occident: pensament i poesia.**

Ponències de Manel Ollé, Sean Golden, Chantal Maillard i Juan Arnau. Moderador: J. L. Giménez-Frontín.

Dimecres 7

Sala Verdaguer. 19 h.

X Aniversari d'Ígitor i de

DVD Ediciones. Intervencions de Rosa Lentini i Sergio Gaspar.

19.30 h. **Orient i Occident:**

escriptura, transvasaments, traduccions. Ponències de José Corredor-Matheos, Anne Hélène Suárez, Jesús Aguado i Manuel Serrat-Crespo. Moderador: Héctor Bofill.

Dijous 8

Sala Verdaguer, 19 h.

Presentació dels últims

números de les revistes de poesia animalsospechoso, Rosa Cúbica i Reduccions.

Intervencions d'Alfonso Alegre, Víctor Sunyol i Juan Pablo Rosa.

19.30 h. **Actualitat de la poesia satírica.** Ponències de Xavier Bru de Sala, Dolors Miquel, Eduardo Moga i Antonio Martínez Sarrión. Moderador: José María Micó.

Divendres 9

Sala Verdaguer, 18 h.

Lectura de poemes

Xavier Bru de Sala, Juan Carlos Elijas, Bartomeu Fiol, Goya Gutiérrez, Teresa Martín Taffarel, Antonio Martínez Sarrión, Dolors Miquel, Manel Ollé, Eduard Sanahuja, Antonio Tello, Julia Zabala i Carlos Zanón.

Presentació a càrrec de Jordi Virallonga.

IX Premi de Traducció Ángel Crespo

El Centro Español de Derechos Re-prográficos (CEDRO), l'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya (ACEC) i el Gremi d'Editors de Catalunya, per tal de retre homenatge a la figura del gran traductor, poeta i humanista Ángel Crespo, i tenint en compte que una gran part de les traduccions al castellà és editada a Catalunya, convoquen el IX Premi de Traducció Ángel Crespo d'acord amb les següents

BASES

1. Els anys parells, aquest premi serà atorgat a la traducció al castellà d'una obra literària publicada a Catalunya durant els dos anys anteriors a la convocatòria del premi. Els anys senars, a la traducció al castellà d'una obra d'assaig, de pensament o de caràcter científicotècnic,

publicada a Catalunya durant els dos anys anteriors a la convocatòria del premi.

2. En la convocatòria d'enguany, podrà optar al premi tota traducció al castellà d'una obra literària (poesia, narrativa o teatre) publicada a Catalunya entre l'1 de gener de 2004 i el 31 de desembre de 2005.

3. La llengua d'origen de la traducció pot ser qualsevol de les llengües modernes dins l'àmbit de la Unió Europea, a més del llatí i el grec clàssic.

4. De les traduccions que optin al premi, cal presentar-ne dos exemplars, juntament amb l'original corresponent, a la Secretaria de l'ACEC, Canuda 6 (Ateneu Barcelonès), 08002 Barcelona, dirigits al secretari del jurat del IX Premi de Traducció Ángel Crespo. El termini

de presentació per a aquesta convocatòria acaba el 24 de setembre de 2006.

5. El jurat estarà compost de cinc membres com a màxim –tres dels quals hauran de ser professors d'alguna de les Facultats de Traducció de la Universitat Autònoma de Barcelona, de la Universitat Pompeu Fabra o de la Universitat de Vic–, així com d'un secretari sense vot, en representació de les entitats organitzadores. El jurat té dret de fer consultes a tots els especialistes que consideri necessaris.

6. La resolució del jurat es farà pública durant la primera quinzena del mes de novembre del 2006.

7. La dotació del IX Premi de Traducció Ángel Crespo és de 12.000 euros.

Barcelona, abril de 2006

Les biblioteques digitals, a debat

Convenciment general que les biblioteques virtuals no amenacen els drets d'autor

Google Print, Biblioteca Digital Europea, Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes... són les noves eines de difusió literària: les biblioteques digitals que permeten l'accés lliure a través d'internet a milions d'obres. Però, des del punt de vista dels autors, el primer interrogant que sorgeix és: seran respectats els drets d'autor o com en molts casos, seran els principals perjudicats en benefici de "l'interès general"?

El recent cas de Google, que es va veure obligada a aturar l'escaneig d'obres amb *copyright* sense permís dels autors i editors, ha obert un debat del qual en recollim els primers apunts.

Segons Antonio Tello, escriptor i membre de la Comissió d'Autors de l'ACEC, "les biblioteques digitals no constitueixen cap amenaça, tot el

Les biblioteques virtuals actualment digitalitzen obres de domini públic

contrari, són un mitjà més de difusió, que s'ha de regular a consciència". I és que un dels fets més controvertits que aporta l'ús de les noves tecnologies és la regulació que s'ha d'aplicar perquè no es vulnerin drets que amb els mitjans tradicionals estaven totalment legislats i controlats. En aquest sentit, les principals biblioteques digitals distingeixen clarament el tipus d'obres que ofereixen en funció dels drets d'autor que les amparen. La majoria d'elles digitalitzen obres de domini públic, on els drets patrimonials estan extingits; altres ho fan a través de la cessió de drets dels propis autors i de les editorials; i la resta, les que encara tenen els seus drets "actius",

El nou entorn digital amplia l'accés a la informació

només ofereixen un extracte o fragment dels textos d'accés en línia. Mario Sepúlveda, advocat especialitzat en drets d'autor, indica que el principal problema radica en "la naturalesa transaccional d'aquests projectes que operen a través d'internet, que provoca un creuament de normes jurídiques diferents i en molts casos contradictòries". Un exemple clar són els diferents terminis que s'apliquen per a l'entrada de les obres en el domini públic. Tot i aquesta indefinició, provocada pel caràcter supranacional de les biblioteques virtuals, la determinació de la legislació aplicable és completament possible, ja que les regles bàsiques que ho regulen estan recollides en dos tractats internacionals: el Conveni de Berna i la Convenció Universal de Ginebra, que, a part de criteris per determinar la llei nacional aplicable, marquen uns drets mínims.

En l'actualitat, doncs, la majoria de biblioteques virtuals no generen

drets d'autor, ja que utilitzen obres de domini públic, però en un futur proper s'haurà de pagar per a la utilització d'obres amb *copyright*. Miquel Térmens, professor del departament de Biblioteconomia i Documentació de la Universitat de Barcelona, assenyala que "els drets dels autors i dels editors són legítims perquè fan viable els actes de creació intel·lectual i artística, però", afegeix, "han de ser conscients [els autors i editors] que si no s'ofereix un bon accés a les seves obres aquestes perden bona part del seu sentit i deixen de ser una contribució a la cultura comuna de la societat". On és el punt d'equilibri? Aquest és un tema complex i que l'Administració haurà de contemplar, però actualment sembla de difícil solució. La negativa de l'Estat espanyol a pagar el dret per préstec bibliotecari als autors tot i la normativa europea d'obligat compliment, no marca uns precedents gaire esperançadors de cara al futur... •

LUIS PEGENAUTE, degà de la facultat de Traducció de la UPF

“La traducció mediatitza la nostra existència”

CARME ESTEVE

Luis Pegenaute (Luarca, Asturias, 1951) és Doctor en Filologia Anglesa per la Universidad de León. Format posteriorment a universitats estrangeres del prestigi d'Amsterdam, Londres, Berkeley o Columbia, va centrar la seva tesi en les traduccions de Tristram Shandy al castellà. Degà de la facultat de Traducció i Interpretació de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), la seva investigació acadèmica se centra en la literatura comparada, la història de la traducció i les teories contemporànies sobre traducció literària. Actualment treballa en la creació del *Diccionari Històric de la Traducció a Espanya*.

Pregunta.- A vostè l'interessen sobretot els estudis sobre traducció, però quins aspectes concrets n'estudia?

Resposta.- M'interessa veure de quina forma es tradueix al llarg del temps, és a dir, per què en determinades èpoques es tradueixen determinats tipus de textos, per què es tradueixen de determinada manera, per què van dirigits a un públic en parti-

cular, com es poden manipular ideològicament aquests textos... això és el que m'interessa.

P.- ¿En quins àmbits es desenvolupa actualment la investigació sobre traducció?

R.- Es tracta d'un camp que ha experimentat un gran desenvolupament en les dues darreres dècades. Els àmbits d'estudi són molts, la qual cosa ha conduït cap a un fenomen d'integració i també de disgregació

“El traductor viu una paradoxa: per fer-se famós ha de passar per l'anonimat”

del camp. Podríem parlar d'una divisió entre estudis de caire històric, cultural i literari, centrats en qüestions ideològiques, i estudis de tipus lingüístic. Entre els primers, hem de parlar del gran desenvolupament experimentat per la història de la traducció, per l'estudi de modalitats com la traducció audiovisual i també

dels estudis sobre l'ètica de la traducció. Ara comença a haver-hi estudis sobre el paper del traductor en la resolució de conflictes bèl·lics i en la mediació social en l'acollida de fluxes migratoris, així com sobre la traducció com a instrument de globalització. Dins els estudis lingüístics, trobem estudis sobre l'ús de la tecnologia, sobre aspectes cognitius del procés, sobre l'aprofitament de branques lingüístiques com poden ser la Lingüística textual, la Lingüística contrastiva o la pragmàtica.

P.- Com a degà de la facultat, troba que els inicis dels traductors actuals són molt diferents en l'actualitat dels que va tenir vostè quan va començar?

R.- Les facultats de traducció tenen una vida molt curta, només catorze anys d'antiguitat. En aquest període de temps s'ha sextuplicat el nombre de centres dedicats a la formació de traductors i intèrprets, i avui dia sumem gairebé una vintena d'aquests tipus de centres. D'això, en resulta un impacte beneficiós per la consideració social dels traductors. Abans s'arribava a la traducció a través d'una llarga llista de vies indirectes. De fet, ho deia Moratín: “*que si yo me lleigo a ver desesperado, o me meto a traductor, o me degüello o me caso*”. Avui dia s'hi arriba d'una forma més vocacional.

P.- El traductor està doncs més ben vist gràcies a les facultats...

R.- Sí, encara que el traductor viu una estranya paradoxa: per fer-se famós ha de passar per l'anonimat, ja que dins la tradició occidental es reconeix com a bons traductors a aquells que presenten textos que no semblen traduccions. El traductor s'immola per passar per aquesta invisibilitat. Sovint no som conscients de la importància fonamental del traductor a causa de la mateixa ubicuitat de la traducció. Vivim en una cultura traduïda i no ens adonem que estem sotmesos diàriament a discursos traduïts i que, per tant, la traducció mediatitza la nostra existència.

P.- “El traductor ha de ser invisible”, és ja una frase feta. Però no creu que algunes editorials treuen aquesta frase de context quan no reconeixen la tasca del traductor?

R.- El traductor ha de tenir un reconeixement social, i, com és de llei, ha d'aparèixer a la portada del llibre. Això evitarà plagis i que es menystingui la seva feina. D'altra banda, un tema important és que les traduccions que no semblen traduccions evidencien sovint una manca de respecte cap a la cultura original perquè domestiquen el text, fent com si hagués estat escrit originalment en la llengua d'arribada. Això priva l'autor original de la seva idiosincràsia i l'adapta a un context amable i familiar per al lector. En canvi, les traduccions que sí que ho semblen primen el caràcter exòtic i estranger del text original. Depenent del destinatari o del tipus de text, el traductor ha d'inclinarse més cap a una banda que cap a l'altra.

“Les traduccions que no ho semblen evidencien poc respecte cap a l'original”

P.- Queda molta feina a fer fins el ple reconeixement de la tasca del traductor?

R.- Sí, però hem avançat moltíssim. Abans, l'instrusisme professional era insostenible: semblava que era suficient tenir certs coneixements lingüístics i un diccionari per a ser traductor. Ara sabem que s'ha de tenir un coneixement cultural, temàtic i específic de les estratègies de trasvàs de traducció. S'hauria d'anar cap uns criteris de qualitat, cap a una remuneració acord amb l'esforç i les exigències del text, i cap a un convenciment que els traductors han de traduir a la seva llengua i no a l'estrangera. Són elements que haurien d'anar-se'n ponderant. •

El Pla antipirateria, en marxa

Inclou accions de prevenció i de sensibilització

“És el primer pla integral contra la pirateria que ha existit a Espanya, i se li ha de fer confiança”. Aquestes són les paraules de Javier Díaz de Olearte, membre dels serveis jurídics de CEDRO, que resumeixen el que molta gent pensa sobre el pla endegat pel Govern Central: les bones intencions hi són, però falta esperar a veure'n els resultats.

Però, com afecta aquest pla als autors? Doncs la veritat és que el *Plan Integral para la Disminución y Eliminación de las Actividades Vulneradoras de la Propiedad Intelectual* (que així s'anomena realment) no és un pla dirigit a pal·liar la pirateria en la indústria audiovisual o en la del llibre, sinó que és un pla integral que afecta totes les disciplines creatives. Els sectors més afectats per l'auge de la pirateria a través de les noves tecnologies són en l'actualitat, a Espanya, la indústria musical i l'audiovisual, però tal i com va passar anys enrere (amb l'aparició de casets i VHS pirates), també pot arribar a produir-se en el món del llibre, si bé aquesta és una hipòtesi poc probable, segons indiquen els estudis. Poca gent, avui en dia, vol llegir un llibre mirant una pantalla. Tot i aquest raonament, “no cal perdre de vista que és un fet que no es pot descartar”, apunta Díaz de Olearte.

El que sí resulta evident és que cada cop existeixen més pàgines d'internet o que penguen llibres o comercialitzen còpies realitzades a través de la reprografia pirata. Un

primer, i desanimador pas, cap a la pirateria en el món del llibre.

La Comissió permanent del pla (formada per 21 persones) es va reunir per primer cop el passat mes d'abril i encara és aviat per a fer cap mena de valoració. De moment, la primera mesura “visible” de l'execució del pla antipirateria és la

campanya “Defensa la teva cultura”, que va posar ven marxa el Ministeri de Cultura el passat mes de desembre. L'objectiu d'aquesta iniciativa és conscienciar als ciutadans perquè entenguin que la lluita contra la pirateria protegeix

la cultura de tot el país, i que quan algú roba a un autor, està robant a tota la societat. Així mateix, amb el paquet de mesures preventives que s'han programat també es pretén aconseguir dades relatives al consum de productes il·legals –des del punt de vista de la propietat intel·lectual– i que apareixeran en la propera enquesta sobre *Hàbits i Pràctiques Culturals a Espanya 2006/2007*. En el marc de les accions de sensibilització, s'han iniciat els treballs que permetin establir la metodologia adequada per a conèixer el valor de l'aportació de la creació a l'economia espanyola.

Ara només cal esperar i comprovar si les accions que segueix la Comissió permanent del pla antipirateria van per bon camí. El primer pas es conscienciar la població que la pirateria és negativa per als autors i per al conjunt de la societat. Queda molt camí per fer. •

El llibre com a objecte de disputa

El conflicte de les llibreries afecta sobretot els autors, els petits editors i les llibreries tradicionals

Harry Potter i el misteri del príncep, la darrera obra de l'exitosa saga de J.K. Rowling, sortia a la venda al nostre país el passat mes de febrer. Amb més de 300 milions d'exemplars venuts arreu del món, era una de les vendes estrella de l'any per a llibreters, editors i distribuïdors. Però Rowling i els seus editors segurament mai no van sospitar que la sortida al mercat del seu llibre a Catalunya iniciaria les hostilitats en el sector del llibre. El motiu? La decisió de la cooperativa Abacus de vendre les edicions castellana i catalana a 18 euros als seus socis, és a dir, entre dos i quatre euros per sota el preu de les llibreries. La decisió d'Abacus ha provocat un enfrontament amb el Gremi de Llibreters, que, sotmesos a la llei del preu fixe del llibre, acusen la cooperativa de competència deslleial i de frau a la llei. Llibreters, editors, grans distribuïdors i autors demanen l'actuació de la Generalitat per resoldre el problema. Per què? Com?

El conflicte que sacseja la indústria del llibre amb el preu fixe com a teló de fons té la seva arrel en

Es respecta el preu fixe? El problema és que hi ha dues lleis enfrontades

l'existència de dues lleis en aparent contradicció. La llei espanyola del llibre, modificada pel Reial Decret 484/1990, estableix que el llibre s'ha de vendre al preu que marca l'editor. La llei contempla que hi pugui haver descomptes, com a màxim, d'un 5%, quedant-ne exclosos els llibres de bibliòfil, els artístics, els antics, les edicions exhaurides, els llibres vells i els descatalogats.

El conflicte del preu del llibre enrareix la indústria editorial

CARME ESTEVE

Però, a Catalunya, Abacus es regeix per la llei catalana de cooperatives, mitjançant la qual els seus socis poden comprar els llibres a preus molt més barats que a qualsevol altra superfície de venda. En paraules del seu director general, Miquel Àngel Oliva, "la cooperativa no ven als seus socis, sinó que compra per ells i, per tant, són considerades vendes al major. No es fan descomptes, sinó que s'aplica el retorn cooperatiu en l'adquisició del producte. És l'avantatge que té el soci com a propietari de la cooperativa, pel fet de ser-ho".

Pere Fàbregues, vicepresident del Gremi de Llibreters no hi està gens d'acord: "pagues 10 euros a la teva vida i ja està? Abacus es va crear pels mestres i ara és oberta a tothom. És una cooperativa amb centenars de milers de socis, això és una mica estrany, i, a més, el soci només rep descomptes. Una llei els ampara, però fora de Catalunya no fan aquest suposat retorn". I matisa: "la qüestió no és opo-

sar-se a Abacus, sinó que, com a gran empresa, compleixi les mateixes lleis que la resta. A El Corte Inglés respecten absolutament la llei, i són la llibreria més gran de tot Catalunya."

Extorn cooperatiu o descompte pur i dur? Les postures, en l'actualitat,

Les diferències entre llibreters i cooperatives semblen irreconciliables

són pràcticament irreconciliables, i ni boicots als editors o pressions a l'Administració han permès un acord entre les parts. El panorama ha portat a debat la situació actual de la indústria, i alguns han qüestionat què suposaria la desaparició del preu fixe del llibre, una llei amb la qual tothom sembla estar d'acord. "Clar que tots estan d'acord, però alguns no la respecten. Amb la llibertat de

preus”, afirma Pere Fàbregues, “només vendríem *bestsellers* i altres llibres no se'n trobarien. La cultura minoritària resultaria caríssima, i això afectaria també i de manera greu el llibre en català, per exemple”.

A la majoria de països europeus, se segueixen lleis del llibre similars a l'espanyola. A França, després d'un període on va regnar la llibertat de preus, es van veure obligats a tornar a l'antic sistema de preu fixe. La gran excepció és Anglaterra, on, tal com succeix als Estats Units, el llibre es pot vendre al preu que decideixi el distribuïdor. L'exemple anglosaxó demostra que aquest sistema, a la llarga, condueix a la concentració de la distribució en mans de les grans cadenes de venda, que acaben per controlar les editorials. A Anglaterra s'ha produït una progres-

El preu lliure faria impossible publicar a un gran nombre d'autors

siva desaparició de la xarxa tradicional de llibreries, la qual cosa dificulta als petits editors la feina de col·locar els seus productes. L'aposta majoritària esdevé vendre el que millor funciona, és a dir, els *bestsellers*. La reducció de tiratges ha encarat doncs l'edició dels llibres “minoritaris” que, a més de cars, són difícils de trobar.

Aquest és un futur que ningú sembla desitjar, i menys a Catalunya, on l'edició catalana, minoritària i més cara que l'edició en castellà, es veuria més afectada. La desaparició del preu fixe afectaria sobretot a petits editors i llibreters i, com no, a la gran majoria dels autors. “Seria un procés literalment desastrós per als autors”, afirma Jose Luís Giménez-Frontín, Secretari General de l'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya (ACEC), “i molt especialment per la cultura, absolutament irrenunciable i necessària, sus-

La manca de control de preus repercutiria negativament al sector

CARME ESTEVE

tentada en els textos de circulació restringida”. Molts dels autors que ara poden publicar i distribuïr els seus llibres, es veurien oblidats si les seves obres no fossin prou rentables o “atractives” pel gran públic.

Es per això que el debat respecte el compliment o no de la llei i la vigència del model que regula una competència que es pretén que no es fonamenti en la diferència de preus exigeix una solució urgent. •

Opinions enfrontades respecte a la llei

Els llibreters, que ja fa anys que han perdut la batalla pels llibres de text, veuen ara en aquest conflicte el possible cop de gràcia al futur de molts dels seus associats, a causa de l'actual model de distribució del llibre. En paraules del vicepresident del gremi, Pere Fàbregues, “volem una llei igualitària. Ara sembla allò que deia Orwell a *Rebel·lió a la granja*, que tots som iguals però hi ha alguns que són més iguals que els altres. Si continua aquesta desertització de llibreries, al final només hi haurà pensament únic”. Des d'Abacus la resposta és clara: “un terç de les vendes d'Abacus són a no socis, això significa que els clients aposten per la nostra selecció del producte. Acusar-nos del mal del sector no és seriós. A la resta de l'Estat on no operen llibreries sota el règim de cooperativa de consum, tanquen tantes o més llibreries que a Catalunya. El que és necessari és fer un gran estudi sobre el sector de la distribució.”

El president del Gremi d'Editors, Antoni Comas, afirma que “sense voler entrar a opinar sobre el conflicte, el que està clar és que existeix una problemàtica amb el marc legal. Qui ho pot solucionar? l'Administració. Volem ajudar a trobar una solució que satisfugui totes les parts”. Per Giménez-Frontín, secretari general d'ACEC, el que està clar és que la discussió s'ha d'acotar, no qüestionar la llei: “Si del que es tracta és d'afrontar una política de gratuïtat per l'ensenyament, s'ha d'afrontar directament el tema acotant-ne l'àmbit, però que no es llancin alegrement torpedes contra la línia de flotació de tota la producció cultural en forma de llibre”. •

SI ETS AUTOR O EDITOR, A CEDRO LES TEVES PARAULES VALEN MÉS

CEDRO és l'associació que **gestiona col·lectivament els drets de reproducció d'escriptors, autors i editors**. Et posem a l'abast tots els nostres recursos perquè les teves paraules tinguin el valor que es mereixen. **Associa't:**

- ✔ Cada any rebràs els **drets econòmics** que et corresponen per la còpia de les teves obres.
- ✔ Et beneficiaràs de **multitud serveis** que posem a la teva disposició.
- ✔ Sense haver de pagar quotes ni desemborsar cap quantitat.

MÉS INFORMACIÓ

www.cedro.org

91 702 19 39

93 272 04 45

socios@cedro.org

cedrocat@cedro.org

CEDRO

CENTRO ESPAÑOL DE DERECHOS
REPROGRÁFICOS

Premis en llengua catalana

XVII Premi Joan Maragall

Modalitat: Assaig
 Convoca: Fundació Joan Maragall
 Lliurament dels treballs i informació:
 Fundació Joan Maragall
 c. de Valencia, 244. 2n
 08007 Barcelona
 Tel 93 488 08 88
 Dotació: 6.000 euros
 Termini de presentació de treballs: 11 d'octubre de 2006
 Extensió: de 125 a 300 pàgines

II Concurs de Narrativa Breu Dones

Modalitat: Narrativa
 Convoca: Regidoria de Polítiques d'Igualtat de l'Ajuntament de Palafrugell
 Lliurament dels treballs i informació:
 Espai Dona
 Ajuntament de Palafrugell
 c. de Pals, 77
 17200 Palafrugell
 Tel 972 61 18 79
 Dotació: 1.500 euros
 Termini de presentació de treballs: 29 de setembre de 2006
 Extensió: de 10 a 30 fulls

XXIX Premi Miquel Palol de Poesia-Girona 2006

Modalitat: Poesia
 Convoca: Fundació Prudenci Bertrana
 Lliurament dels treballs i informació:
 Fundació Prudenci Bertrana
 c. d'Ultònia, 10-12, 3r 2^a
 17002 Girona
 Tel 972 41 70 70
 Dotació: 2.400 euros i publicació per Columna Edicions
 Termini de presentació de treballs: 30 de juny de 2006
 Extensió: lliure

Premi de Poesia Ciutat d'Igualada 2006 Joan Llacuna

Modalitat: Poesia
 Convoca: Ajuntament d'Igualada, Ateneu Igualadí i Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada
 Lliurament dels treballs i informació:
 Institut Municipal de Cultura
 c. de Santa Maria, 10, baixos

Truman Capote

AVALLONE

08700 Igualada
 Tel 93 803 19 50
 Dotació: 1.350 euros i publicació de l'obra per Viena Edicions
 Termini de presentació de treballs: 1 de setembre de 2006
 Extensió: de 400 a 500 versos

II Premi Ramon Roca Boncompte de Novel·la

Modalitat: Narrativa
 Convoca: Col·legi Sant Josep de Tàrraga
 Lliurament dels treballs i informació:
 Secretaria del Col·legi Sant Josep
 c. de la Mare Vedruna, s/n
 25300 Tàrraga
 Tel 973 31 01 16 i 639 26 95 07
 Dotació: 6.500 euros
 Termini de presentació de treballs: 7 de setembre de 2006
 Extensió: de 200 a 300 pàgines

XIX Premi Guillem Colom i Ferrà – Vall de Sóller 2006

Modalitat: Poesia

Convoca: Ajuntament de Sóller
 Lliurament dels treballs i informació: Oficina d'Informació o Regidoria de Cultura
 Ajuntament de Sóller
 Pl. de la Constitució, 1
 07100 Sóller
 Tel. 971 63 02 00
 Dotació: 1.000 euros
 Termini de presentació de treballs: 30 de juny de 2006
 Extensió: 100 versos

XXI Premi Ramon Muntaner de Literatura juvenil-Girona 2006

Modalitat: Narrativa
 Convoca: Fundació Prudenci Bertrana
 Lliurament dels treballs i informació:
 Fundació Prudenci Bertrana
 c. d'Ultònia, 10-12; 3r 2a
 17002 Girona
 Tel. 972 41 70 70
 Dotació: 7.500 euros i publicació de l'obra guanyadora per Columna Edicions
 Termini de presentació de treballs: 30 de juny de 2006
 Extensió: mínima de 120 fulls

Relació de llibres i revistes ingressades a l'entitat

LLIBRES

Agnès Agboton. *Abenyonhú.* Il·lustracions de Carme Peris. Llibres a la Midamarç, 2006, Barcelona.

Dolores de la Cámara. *De mis momentos andariegos.* Almad Literario. Corona del Sur, 2006, Málaga.

C. Dolores Escudero. *Ejercicio de opacidades.* Il·lustracions de Pedro Martínez-Avial. Apèndix de Clara Janés. adamaRamada edicions, 2006, Madrid.

León Febres-Cordero. *Amistad y locura en el Orestes de Eurípides.* Centro de Estudios Clásicos "Tragedia y Transformación", 2005, Vigo.

María del Carmen Fernández Díaz. *Marguerite Yourcenar: Erotismo, alquimia y otros saberes.* VI Premi d'Assaig Miguel de Unamuno, 2005. Devenir, 2006, Madrid.

Luisa Futoransky. *Prender del gajo.* Calambur, 2006, Madrid.

Federico Gallego Ripoll. *Cantos prófugos.* Premis literaris kutxa (poesia) Ciudad de Irún, 2005, Fundación kutxa, 2005, Donostia.

Goya Gutiérrez. *El cantar de las amantes.* Emboscall, 2006, Vic.

Alberto Herrero. *Amanecer.* Devenir, 2006, Madrid.

Sergi Jover i Rejsek. *Ressenya.* XVII Premi de Poesia Manuel Rodríguez Martínez, 2000. Amós Belinchón, 2000, València.

Sergi Jover i Rejsek. *Neu fosa.* Pròleg de Maria Enrich. Dibuxos de Teresa Riba. XX Premi de Poesia 25 d'abril de la Vila de Benissa, 2000. Viena Edicions, 2001, València.

Anna Kavan. *Mercury.* Traducció de Carlos García Aranda. Narrativa El Nadir, 2006, València.

Armando López Castro. *Un canto de frontera. Escritos sobre Antonio Machado.* Devenir, 2006, Madrid.

Manuel Mantero. *Equipaje (2002-2004).* Rd Editores, 2006, Sevilla.

Teresa Martín Taffarel. *Mínimo equipaje.* Il·lustracions de María de los Angeles, Diemand-Hartz i Carlos Hartz. Editorial Meteora, 2003, Barcelona.

Teresa Martín Taffarel. *Lecciones de ausencia.* Il·lustracions de Giordano Vaquero Campos. Pròleg de José Corredor-Matheos. Editorial Candaya, 2005, Barcelona.

Víctor Mora. *La presa de poder de Stella Wunderberry.* La Busca Edicions, 2006, Barcelona.

Víctor Mora. *El Capitán Trueno (De la ilusión al mito- De la il·lusió al mite)* (llibre i cd). La Busca Edicions, 2006, Barcelona.

Jaime D. Parra. *Huellas vacías.* Presentació d'Américo Ferrari. March Editor, 2005, Barcelona.

Carmen Plaza. *Fuera del paraíso.* Pròleg de Joaquín Marco. Editorial Comte d'Aure, 2003, Barcelona.

Carmen Plaza. *Fora del paradís.* Pròleg de Joaquín Marco. Editorial Comte d'Aure, 2004, Barcelona.

Carmen Plaza. *Versos para ir creciendo.* Mirarte Cultura S.L., 2005, Barcelona.

Carlos Pinto Grote. *Elegía para un hombre muerto en un campo de concentración.* Ediciones Baile del sol, 2004, Tegueste.

Francesco Politano. *En el bosque de edificios.* Traducció de Carlos Vitales. Ediciones Emboscall, 2005, Vic.

Maria Salat. *La cuina del pollastre.* Viena Edicions, 2006, Barcelona.

Manuel de Seabra. *Lembrance de tudo como se tivesse sido na semana passada.* Novo Imbondeiro, 2005, Lisboa.

Pedro Sevylla de Juana. *La deriva del hombre.* Devenir, 2006, Madrid.

Leonardo Valencia. *El desterrado.* Editorial Debate, 2000, Madrid.

REVISTES

Animal sospechoso. Sumari: La poesía de César Simón, Los laboratorios del espíritu de R.S. Thomas, Reminiscencias de Álvaro de Campos en Maqroll *El Gaviero*. Número 4, Barcelona, 2006.

Barcarola. Sumari: Juan Ramón Jiménez, Ortega y su circunstancia: una aproximación a su primera gran obra, Dossier Jean-Paul Sartre, James Joyce: Ulises, In memoriam: Antonio Fernández Molina. Número 67, Albacete, març, 2006.

Premis literaris en llengua catalana. Sumari: Premis literaris per modalitats. Número 169, Barcelona, maig, 2005.

Quimera. Sumari: Nada menos que Lorca, El ensayo español en el siglo XX, El microrrelato hoy, Juan Bonilla: 'Los fuegos artificiales del relato breve'. Número 269-270, Barcelona, abril, 2006.

Cervantes. Sumari: Actualidad, Centenario del *Quijote*, Información académica, El español en Polonia. Número 8, Madrid, gener-febrer, 2006.

Quimera. Sumari: Stanislaw Lem: líquido mercurio, Una mañana de septiembre en Nueva York, La poesía de la normalidad, Rob Wolf, la inquietud de las palabras. Número 271, Barcelona, maig, 2006.

Lofornis. Sumari: Apuntes sobre el 'Fedón', De quijotismos y quijotadas, Thom Gunn, poeta de la contracultura. Números 43-46, Barcelona, 2006.

Babel. Sumari: Training sign language interpreters in Australia, À propos de quelques 'dérappages' dans la version espagnole du *Cornet à dés* de Max Jacob. Número 51:3, Sint-Amandsberg, Bèlgica, 2005.

Alga. Sumari: Marga Clark, Antoni Clapés, Poesia xinesa contemporània. Número 55, Castelldefels, primavera, 2006.

Trasfer. Sumari: Europe, history and identity, The palisade of Auschwitz, Humanisation process and language, Controversial Dalí, Alone in the city. Número 1, València, 2006.

Accions necessàries per fomentar la lectura

Les biblioteques van rebre divuit milions de visites

Les biblioteques públiques catalanes van rebre l'any passat 18.323.452 visites, la qual cosa representa un increment d'un 3,5% respecte al 2004. Pel que fa al servei de préstec, l'any passat es van prestar 13.630.415 documents, un 10% més que l'anterior. El balanç del 2005 també reflecteix que un 26% de la població catalana (1.815.981 persones) disposa de carnet de biblioteca. El 31 de desembre passat hi havia 324 biblioteques a Catalunya amb un fons documental de gairabé 8,5 milions d'exemplars.

X. C.

El Punt, 6 d'abril del 2006

Los libreros ven insostenible el desfase entre edición y ventas

La Convención Nacional de Libreros celebrada en Sevilla consideró ayer como "poco sostenible" que entre 1995 y 2004 las ventas de libros se hayan incrementado un 3,5% mientras que la edición de nuevos títulos lo ha hecho hasta en un 55%. (...) El compostelano Rafael Silva dijo haber detectado en el sector librero de los últimos decenios cierta falta de profesionalidad y de entusiasmo.

Redacció

El Periódico, 31 de març de 2006

Un Portal del Libro reunirá toda la información sobre los 300.000 títulos a la venta en España

Una herramienta de primer orden para los lectores, un Portal del Libro con la información sobre los más de 309.000 títulos que permanecen "vivos" en el catálogo literario español estará a disposición de los internautas a partir del próximo verano. Allí se reunirán la información de existencias y puntos de venta además de las reseñas, críticas y varios índices que permitirán búsquedas avan-

LA REIVINDICACIÓN ETERNA... PERÒ NECESSÀRIA

Honor a los traductores

(...) Pero ¿en qué solapa o contraportada de un libro han encontrado ustedes datos sobre el traductor de la obra, un breve curriculum, alguna referencia a sus conocimientos y experiencia? Es más, ¿cuántas veces se han fijado en el nombre de la persona que ha vertido a un idioma comprensible para nosotros todo el talento, la magia, la inteligencia o la sabiduría de un autor, sea éste poeta, narrador, historiador, jurista, filósofo o científico?

No, el delicado trabajo de los traductores no está valorado. No sólo intelectualmente, sino tampoco desde el punto de vista económico. (...)

Como si la modestia con la que deben relacionarse con el escritor original los volviera opacos y hasta inexistentes a los ojos de los lectores (y editores, sospecho). Y, sin embargo, ¿qué sería del mundo sin la labor de todas esas personas que a lo largo de los siglos han dedicado horas y horas a captar el soplo vital que palpita en cualquier texto? ¿Cómo habría sido la historia si no hubiéramos podido conocer con nuestro propio entendimiento la omnipotencia de Jehová, la sabiduría de Platón, el rigor de la ley romana, la humana profundidad de Shakespeare, el espíritu libre de Voltaire, la luz vacilante de Goethe, el desasosiego de Kafka? (...)

Puesto que no parece que nadie vaya a premiarlos con buenas cuentas bancarias ni con nombres de calles, coloquemos al menos una gran corona de laurel literaria sobre la frente de todos aquellos que, haciendo de la humildad una imprescindible compañera, han procurado felicidad y temblor a nuestras vidas.

Ángeles Caso

La Vanguardia, 7 de maig de 2006

zadas, por autores, temas o títulos. Los lectores podrán disponer de todos los elementos de juicio antes de adquirir un libro.

J. G. Calero

ABC, 26 d'abril de 2006

Mascarell advoca perquè el sector del llibre continui sent la "columna vertebral" de la cultura catalana

El conseller de Cultura de la Generalitat, Ferran Mascarell, ha advocat avui perquè el sector editorial continui sent "bàsic" i la "columna vertebral" de la cultura catalana afrontant "sense dubtes" els reptes de futur. (...)

Mascarell ha afirmat que el sector té "reptes importants" com la internacionalització, el foment de la lectura, la revolució tecnològica o la

millora dels instruments de difusió i s'ha compromès a "anar plegats" ja que "el llibre és futur".

Redacció

Europa Press, 28 d'abril de 2006

Los libros electrónicos no despegan

(...) Pese a los esfuerzos de los fabricantes de electrónica, que desde finales de los años 90 diseñan prototipos, el libro electrónico no acaba de despegar. Sólo en Japón o Estados Unidos se venden algunos modelos, que los europeos ven como una rareza curiosa en las ferias del sector.

Unos achacan el poco éxito del libro electrónico a la falta de contenidos disponibles. Otros, al hecho de

continua a la pàgina 16

ve de la pàgina 15

que es un producto poco rentable. Y otros, a que hasta ahora el e-book es sólo una versión electrónica del libro de papel y no ha apostado por funciones innovadoras.

Los prototipos de libro del futuro son pantallas TFT o OLED en las que los contenidos se cargan directamente desde el ordenador o con tarjetas de memoria. El usuario va pasando las páginas, como en un libro normal. (...)

Mónica Tudela

El Periódico, 19 d'abril de 2006

El 46% de los españoles no lee libros nunca o casi nunca

Algo más de la cuarta parte de los españoles mayores de catorce años lee libros todos o casi todos los días, y los que no leen nunca o casi nunca ascienden al 46%, un 3,2% más que en el primer trimestre de 2005. Estos datos figuran en el último *Barómetro de hábitos de lectura y compra de libros*, correspondiente al primer trimestre de 2006 y difundido ayer por la Federación de Gremios de Editores de España.

Del barómetro se desprende que los españoles que leen al menos una o dos veces por semana suponen el 41% de los mayores de catorce años, porcentaje que entre las mujeres es del 42,2 y entre los hombres es del 39,4%. Según los datos recogidos, el perfil del lector español es de una persona joven, mujer, con estudios universitarios, de gran ciudad y que lee mayoritariamente novela.

Durante el primer trimestre de 2006, el porcentaje más elevado de lectores frecuentes corresponde a personas de entre 25 y 34 años (...)

Como sucedía en entregas anteriores de este barómetro, los mayores de 55 años son los que menos leen, especialmente a partir de los 65 años y más. (...) En estos tres meses de 2006 se ha producido un dato negativo: el aumento en un 3,2% de la población

Henry Miller

AVALLONE

no lectora, que pasa a ser del 46% frente al 42,8 del mismo período de 2005. De ese porcentaje de españoles no lectores, el 34,6% declara no leer "nunca" y un 11,4% lo deja en "casi nunca".

(...) Las librerías continúan siendo el lugar preferido para la compra de los libros (53,9%), por delante de otros canales, como los Clubes del Libro, los hipermercados, los grandes almacenes, las cadenas de librerías o los quioscos.

(...) Tan sólo el 28,7% de los encuestados acudieron a las Bibliotecas públicas durante el último mes, y el 37,1% pidió préstamos de libros.

Efe

ADN, 28 d'abril del 2006

La Ley del Libro consolida el precio fijo de los libros y los descuentos en los de texto

La ministra de Cultura, Carmen Calvo, presentó ayer al Consejo de Ministros el anteproyecto de Ley de la Lectura, del Libro y de las Bibliotecas. El anteproyecto consolida el precio fijo de los libros y los descuentos en los de texto con el objetivo futuro de su gratuidad. Calvo matizó que esos descuentos "se compensarán" con las excepciones adoptadas para ayudar al sector editorial y las libreri-

as. La ley, que pretende dar el impulso final a la modernización de la red de bibliotecas públicas, prevé una inversión en ocho años de 430 millones de euros. (...) Un anteproyecto que, incluirá una potenciación de la lectura, más dinero para las bibliotecas públicas y más presencia en ferias internacionales. (...)

Elsa Fernández-Santos

ABC, 15 de març de 2006

La lectura necesaria

Si dejamos aparte las obras impresas que son objeto de acercamientos de carácter utilitario –manuales de enseñanza, diccionarios, enciclopedias, libros técnicos y otras clases análogas–, es evidente que las consideraciones acerca de la actividad lectora y de los índices de lectura en un país, así como la valoración sociológica y cultural de esa actividad, se refieren siempre a lo que, de un modo muy general, entendemos como obras literarias: narraciones de ficción, poesía, ensayo, biografías, teatro... Cuando en una encuesta se pregunta a alguien por su afición a la lectura, no se trata de saber si frecuenta el periódico o el manual de instrucciones de la lavadora, sino si lee algo que, con mayor o menor envidia, pertenece al ámbito de lo que convencionalmente llamamos literatura. Las respuestas suelen ser desoladoras: cada día parece haber más personas ciegas para la lectura, es decir, con los sentidos obturados para ver y entender el mundo. (...)

Porque de eso se trata: lo primero que hace la literatura es dilatar nuestra retina, ampliar nuestra capacidad de visión, mostrarnos múltiples maneras nuevas de contemplar las cosas, sacarnos de nuestras casillas y acercarnos a otras formas de vida posibles, a otros modos de amar, de vivir, de sentir. (...)

Ricardo Senabre

El Cultural-El Mundo, 6 d'abril de 2006

La Biblia, guía del origen del español

El estudio de las Biblias arrojará luz sobre la evolución de la lengua española y descubrirá las lagunas que encierra la historia de este idioma, que en la actualidad hablan más de 500 millones de personas en todo el mundo. Conocer más del español a través del libro universal más leído y traducido es el objetivo que ha reunido durante dos días en San Millán de la Cogolla, cuna del castellano, a especialistas en torno a las "Biblias Hispánicas", el primer macroyecto que emana del Centro Internacional de Investigación de la Lengua Española (CIILE). (...)

La historia de la lengua española cuenta con legados que hasta la fecha habían quedado ocultos y que el trabajo de estos especialistas permitirá darlos a conocer a todo el mundo. "Es incomprensible que estas Biblias estén inéditas, porque son un filón extraordinario para enriquecer la historia del español", afirma el profesor Claudio García-Turza, director del Instituto. La intención es divulgar estos textos por medio no sólo de ediciones críticas, sino también mediante otras actuaciones, como la edición de DVD, la elaboración de una página web y la realización de transcripciones paleográficas.

Sonia Barrado
ABC, 3 d'abril de 2006

Amor es la palabra más bella del castellano

La palabra Amor ha sido elegida como la más bella de la lengua castellana por miles de internautas hispanohablantes convocados, durante el mes de abril, por la Escuela de Escritores. Con un total de 3.364 votos entre más de 40.000 participantes, "Amor" salió ganadora seguida de libertad, paz, vida, azahar, esperanza, madre, mamá, amistad y libélula, en ese orden.

Durante 21 días, 41.022 internautas de todo el mundo respondieron a la

LES NOVES REGLES ORTOGRÀFIQUES

Las Academias de la lengua española reformarán las reglas ortográficas para evitar confusiones

Las Academias de la Lengua de los países hispanohablantes van a reformar la última edición de la Ortografía de la Lengua Española, publicada en 1999, para evitar algunas imprecisiones que hay en ella y expresar con mayor claridad ciertas reglas que pueden generar confusión.

Así lo anunció ayer el director de la Real Academia Española, Víctor García de la Concha, y amplió luego el director de la Academia Mexicana de la Lengua, José Moreno de Alba, en el Encuentro Internacional sobre "La Lengua Española en la Sociedad de Nuestro Tiempo" que durante tres días se desarrolla en la Facultad de Filología de la Universidad Complutense.

García de la Concha señaló que la reforma de la Ortografía se acordó en el Congreso de Academias de la Lengua que se celebró en Puerto Rico en 2002 y dejó claro que los cambios que se introduzcan no serán importantes. Se tratará tan solo de "evitar algunos errores de la última edición y de clarificar la norma ortográfica".

La edición de la Ortografía de 1999 fue consensuada con todas las Academias de la Lengua y, en cierto modo, inauguró la política panhispánica que estas instituciones han puesto en marcha desde hace años y que ha dado frutos como la XXII edición del Diccionario académico o el Diccionario Panhispánico de Dudas, publicado en noviembre de 2005.

(...) Entre esas imprecisiones, el académico mexicano, gran experto en Gramática, figura, por ejemplo, el que en el texto académico se diga que "suelen escribirse con mayúscula" conceptos como libertad, paz o justicia, y se indique también que la palabra "alhelí" puede escribirse con "h" intercalada o sin ella, según el país hispanohablante de que se trate. Sucede lo mismo con "armonía" y "arpía", que en algunas zonas lleva "h" inicial. "Sería mejor que se estableciera con claridad qué hay que hacer en cada caso", dijo Moreno de Alba, quien se refirió además a otros capítulos que contienen ambigüedades como la acentuación de los demostrativos "este", "ese" y "aquel", que, según establece la Ortografía de 1999, "pueden llevar tilde cuando funcionan como pronombres".

En materia de acentuación también se deja cierta libertad. En España, palabras como "guión", "huí" o "fió" se articulan como hiatos y, por tanto, al ser bisílabas, llevan tilde. En algunos países de Hispanoamérica se pronuncian como diptongos y, al ser monosílabas, no se acentúan.

"Un libro de Ortografía debe suprimir la ambigüedad y expresar con claridad las reglas", aseguró Moreno de Alba, quien, no obstante, subrayó "las ventajas" que supone el haber consensuado un manual de esta categoría entre veintidós Academias. (...)

Efe
ADN, 25 d'abril de 2006

iniciativa "Tienes la palabra" organizada por la Escuela de Escritores y enviaron 7.130 términos diferentes explicando por qué los habían elegido.

"El verdadero ganador es nuestro idioma, por su gran diversidad, y también sus hablantes, por la seriedad con la que tratan a su lengua, in-

cluso en una convocatoria lúdica como ésta", declaró la directora del centro literario, Isabel Cañelles. "...). La palabra paz con 1.181 quedó por delante de vida que tuvo 1.100 votos, y de "esperanza" con 899. (...)

Efe
ADN, 24 d'abril de 2006